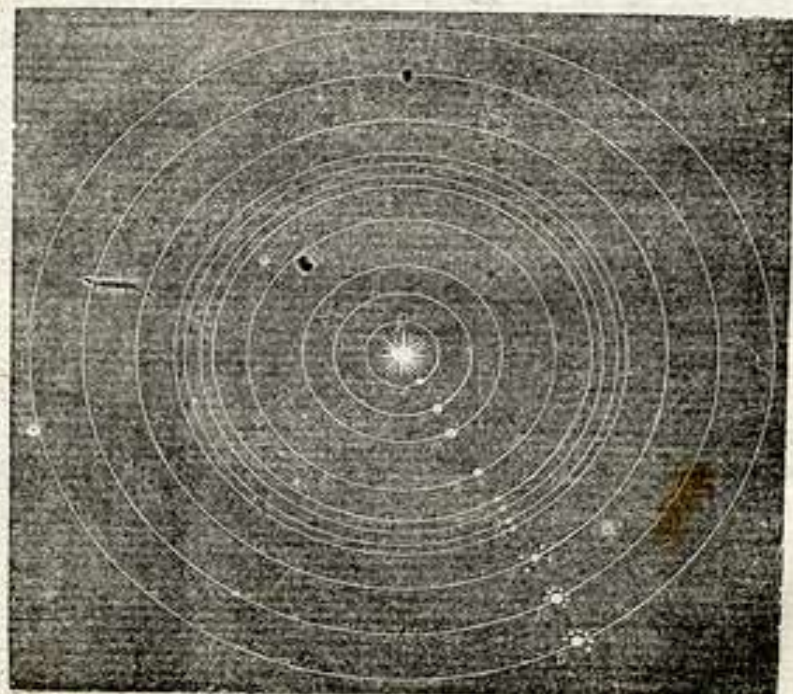

Jaan: Kui suut sis se päiwa ja ku ja ne taiwa-tähhe peas ollema?

Reisja: Eiga nemma kül kíl mitte ütse suru ei olle. Ei moista ka innemise weel sedda surust mitte ärraarmata, muido kui ennege päiwile, ku ja sesuggutse taiwa-tähhe surust, kes meie ma-ilma seltsist nink jaust omma. —

Sis nakkas poisikenne weel eunamb küssima, mes taiwa-tähhe selts se olnes, mes meie ma-ilma jaust om. Tõise laste tulliwa ka mannu, es olle ennamb und kellekil. Perremees essi wõt püroga tulle üles, pand pipo pallama, ja jõi kuuldma.

Ent reisja wõt peoga tuhka tuhkhawwast, laot pirro kottale põrmanda päle wälja, lahhas pirrotukme mant pil-pakest ja nakkas säratsid joni ja tähhekeisi se tuhha sisse tõmbama, kul siin al nättas, ent laste lirsima kíl ütse hulka kotto kaema, ja ka se kurri perrenaine kaand su saina poolt se reisja pole, mes temma sõal tennes. —

See on 8. ja 9. pild. See on 8. ja 9. pild. See on 8. ja 9. pild. See on 8. ja 9. pild. See on 8. ja 9. pild.

Sis nakkas se reisja nida selletama: „Kiri nimmetap „Mosesse ramatun päiwa, kuud ja taiwa-tähhti taiwoliko sõa „wäe hulgas, sest et nemma se sure taiwa ja ma-ilma kun- „ninga wäike ja aumo näitama, ja õitse kui soldati wallusan „kulla ja hõbbe ehten läikwa. Ja nemma omma ka weel „muido pea üttesuggutse. Sest ni kui kunninga-wäggi ma „pääle hulga ehk rüggimenti kaupa wäljajaetu om, ni om „ka se taiwalik sõawäggi hulga kaupa taiwa külge üles- „säetu, ja egga hulga päle om üts üllemb pantu, se saiap „keskpaigan paigal. Selle ümbre wõtwa joosten temma „allamba päliko, ent päliko ümbre omma jälle ne kige al- „lamba teendri pantu tallitama. Reddas tele, laste, sis „armate, et temma selle päiwa, ku ja taiwa-tähhte seltsist se „kige illusamb ja ausamb peas ollema, et temma se üllemb „wois olla tõiste ülle?“

Koste sis usinaste wäike Jaan:

„Külep se iks se päiwakene om. To iks peap üllemb- „das jama ülle ku ja taiwa-tähhti!“ —

Reisja: Kül iks om temma üts üllemb ülle omma allambide hulga. Ent om iks muid säratsid weel, kui tem- make om. Kige se ärraarmamata taiwa-tähhte hulgast ei olle ennambid meie päiwakese wallitsusse al, kui ennege künne taiwa-tähhte, ja päle se weel meie ma-ilma ja ku. Kíl mu taiwa tähhe, mes weel nättas, omma säratsesamma üllemba, kui meiele päiwilik, eggaüts ülle omma allambide hulga, et nemma ennege wäega kangel omma, nida et meie ei neide illo ei surust ei ka neid allambid taiwa tähhti neide ümbre ärra ei näe, ni kui meie päiwoliko man se nättas.

Jaan: Kule nüüd! kas sis meie ma-ilma essi ja ku õige se päiwoliko sullase peawa ollema?

Reisja: Muidoke, armas Janiken! — Ent nüüd kaegi siin kíl neid joni, mes minna tuhha päle olle tõm- banu, sis ma näita teile, kuis meie päiwakene ja temma allambide selts tõrda mõda taiwa külge säetu om. — Kaegi, siin kos se mitmaharrulline ristikenne saiap, siin se päiw om keskpaigan. Kas näete nüüd? Panneme üts P. talle sinna mannu, sis tunneme, et temma se päiw peap ollema. Temma saiap paigal, ja ei ligu iks kõhhele pole. Ent mes